

מ"ת 33668/10/15 - מדינת ישראל נגד י ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 אוקטובר 2015

מ"ת 33668-10-15 מדינת ישראל נ'

ב(עציר)

תפ 33602-10-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

י ב (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד יהונתן גנץ

ב"כ המשיב, עו"ד טלי בר-און

המשיב - הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה. הצדדים מסכמים לגבי קיומן של ראיות לכאורה, בנוגע לעבירות של גניבה וגניבה מרכב, וחלוקים לגבי עבירות של פריצה לרכב. אין מחלוקת כי הרכב נפרץ, וכי רכוש שנמצא בתוך הרכב נתפס בחזקתו של המשיב. פרק הזמן שחלף בין פריצת הרכב לבין תפיסת המשיב, הוא פרק זמן של כ-5 שעות. קיימת חזקה תכופה, אולם לא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי בעניין הסבריו של המשיב, שכן מדובר באדם אשר איננו כשיר לעמוד לדין היום. פרט לקיומה של החזקה התכופה, לא קיימות ראיות ישירות הקושרות את המשיב לעבירת ההתפרצות לרכב. מאחר ולצורך ההליך שבפניי קיים ספק ראייתי בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות לרכב, לא תשמש עבירה זו לצורך קביעת משך האשפוז המירבית.

הצדדים מסכימים על הפסקת ההליכים לפי סעיף 170, לאור האמור בחוה"ד הפסיכיאטרית. הסגורית מבקשת להסתפק בצו מרפאתי כפוי, תוך שמדגישה כי לא נשקפת מסוכנות כלשהי מהמשיב.

העבירות המפורטות בכתב האישום אכן אינן מלמדות על קיומה של מסוכנות לגופו של אדם, אלא לכל היותר סיכון

עמוד 1

הנשקף לרכוש הציבור. סיכון זה, נלמד, בין היתר, מעברו הקודם של המשיב. עיינתי בחוה"ד הפסיכיאטרית, ממנה עולה כי המשיב נמצא במצב פסיכוטי מתמשך, אולם בעבר לא שיתף פעולה עם מעקב וטיפול אמבולטורי, ובין האשפוזים מפסיק המשיב את נטילת הטיפול התרופתי באופן מיידי ועל דעת עצמו. עוד עולה מחוה"ד הפסיכיאטרית, כי בשל מצבו הנפשי של המשיב, הוא מאופיין במחשבות שווא של רדיפה. הפסיכיאטר מעריך כי המשיב זקוק לאשפוז פסיכיאטרי, להבדיל מטיפול מרפאתי.

הסנגורית מבקשת להיאחז בהתחייבותו של המשיב עצמו לשותף פעולה עם הטיפול הכפוי. לאור ההיסטוריה המפורטת בחוה"ד, ובשים לב לכך שגם במעמד הדיון המשיב שרוי במצב פסיכוטי פעיל, לא אוכל לייחס משקל מכריע להתחייבות זו.

חזקה על הפסיכיאטר המחוזי שלא יאריך באשפוזו של המשיב מעבר לנדרש, לאחר שמצבו של הנפשי יגיע לכלל התייצבות, ויאפשר שחרורו מהמחלקה.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;
2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין. מדובר בפרק זמן מירבי של 3 שנים.
4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ו, 29/10/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת